

тика, и че смайвамъ Протезилая, като проводихъ скрито при флота Тимократа за да убіе Филокла. Протезилая употреби крайно преструванье, и ма измами толкози полесно колкото поестественно са показа като чловѣкъ лесенъ за измама. Тимократъ слѣдователно заминж и намѣри Филокла доста загриженъ за излѣзванъето му на острова. Той бѣ лишенъ отъ сичко; защото Протезилая, като не знаяше ако лѣжовното онуй писмо можаше да погуби непріателя му, искаше да има въ сѣщото време и друга нарѣчна помощъ въ неуспѣха на едно предпріятіе за което бѣ ми даль толкози надѣжды и несполуката на което трѣбаше да ма разгнѣви противъ Филокла. Този поддържаше една толкози трудна война чрезъ мжжеството си, чрезъ дарованіята си и чрезъ преданността на войскитѣ къмъ него. Съ сичко че сичкитѣ въ войската припознавахъ же туй излѣзванье на острова бѣ дърсеко и гибелно за Критянитѣ, но сѣкый работяше за сполуката му като че гледаше живота си и щастіето си свързаны съ нея. Сѣкый бѣше готовъ да жертвова сѣкый часъ живота си подъ предводителството на такъвзи мѣдъръ и толкози обыченъ на сичкитѣ началникъ.

„Тимократъ много са боеше да убіе този началникъ посрѣдъ една войска която го обычаше толкози страстно: но ненасытното честолюбіе е слѣпо. Тимократъ не виждаше нищо трудно за да услужи на Протезилая, съ когото си въобразяваше да ма управляватъ подиръ смъртта на Филокла. Протезилая не можаше да търши единъ честенъ чловѣкъ, на когото и едното присѣтствіе му бѣше като едно тайно укореніе за злодѣяніята му, и който можаше, като ми отвори очитѣ, да събори плановѣтъ му.

„Тимократъ привлече на своя страна двама капитаны, които постоянно са намѣрвахъ при Филокла, той имъ обѣща голѣмы награды, и послѣ рече на Филокла че е дошълъ да му каже отъ моя страна нѣкои тайны работы, които трѣбаше да му съобщи въ присѣтствіето на тѣзи само двама капитаны. Филоклъ са затвори въ една стая съ тѣхъ и съ Тимократа. Тогази Тимократъ удари съ ножъ Филокла, но той като са отведе раняванъето не сполучи. Филоклъ, безъ да са оплаши, граб-